

[Økonomiministeren]

de statistikregistre, jeg har omtalt i det foregående. Det drejer sig om erhvervsregistret, som efter erhvervsregisterloven skal afgive visse oplysninger om de enkelte erhvervsenheder til henholdsvis offentlige myndigheder og private. Når Danmarks Statistik fører et sådant administrativt register, sker det med særlig hjemmel i erhvervsregisterloven og i økonomiministeriets bekendtgørelse om erhvervsregistret.

Til *indenrigsministeren* (15/9 78) af:

Arentoft (FP):

»Vil ministeren undersøge, hvorvidt det Centrale Person Register (CPR) kan udnyttes som barriere, ved at kommunernes oplysninger til Danmarks Statistiks sociale bistandsregister forhandles på CPR og derefter videregives til Danmarks Statistik med de første 6 samt sidste ciffer (fødselsdata og køn) i CPR-nummeret, hvorved mulighederne for samkøring med andre EDB-registre i Danmarks Statistik reduceres?«

(Spm. nr. 1237).

Begrundelse.

Med den skitserede løsning kan f. eks. borgeres flytning mellem kommuner behandles på CPR, der uden vanskeligheder – maskinelt – kan videresende de relevante oplysninger om sociale bistandsydelser til Danmarks Statistik, hvor de 3 løbenummere i CPR-nummeret udelades og den enkelte borger sikres mod samkøring med andre registre.

I øvrigt tillader jeg mig at henvise til svaret på mit spørgsmål nr. 686 af 19. april 1978 fra tidligere indenrigsminister Egon Jensen.

Besvarelse (26/9 78):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg påskønner meget den gode hensigt i forsøget på at finde en vej til løsning af de opståede vanskeligheder omkring udarbejdelse af bistandsstatistikken.

Imidlertid er det en forudsætning for udarbejdelse af statistikken, at Danmarks Statistik har personnumrene til rådighed, og jeg finder derfor ikke, det tjener noget formål at videregive de ønskede data sammen med reducerede personnumre således som foreslået.

Hertil kommer, at det principielle spørgsmål for de kommuner, der ikke hidtil har ønsket at afgive oplysningerne til bistandsstatistikken, er, at kommunerne – ganske vist på fejlagtigt grundlag – påberåber sig en tavshedspligt, som formentlig lige så vel vil blive påberåbt over for indenrigsministeriet.

Jeg mener heller ikke at kunne påvise, at indenrigsministeriet har større mulighed for at beskytte oplysningerne mod misbrug end Danmarks Statistik.

Der er i øvrigt i loven om offentlige myndigheders registre taget udtrykkelig stilling til spørgsmålet om samkøring, der sker udelukkende med statistisk eller videnskabeligt sigte.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (15/9 78) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Kan ministeren oplyse, hvor stort et beløb ministeriet skønner bruttoindkomsten vil være i 1979, hvor stor den skattepligtige indkomst vil være, og hvordan de ligningsmæssige fradrag vil fordeles på de 3 statskatteskalatrin?«

(Spm. nr. 1238).

Begrundelse.

I betænkning nr. 780 afgivet af indkomstskatteudvalget er det oplyst, at samtlige ligningsmæssige fradrag i 1975 udgjorde knap 30 mia kr. Undersøgelser i Danmarks Statistik har vist, at fradragsbeløbet er steget stærkere end indkomsterne især på sidste statskatteskalatrin.

Spørgsmålet skal forstås på følgende måde: et fradrag henregnes til det trin på skalan, hvor indkomsten ville være placeret, hvis fradraget ikke blev foretaget.

Besvarelse (22/9 78):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

De samlede skattepligtige indkomster for indkomståret 1979 kan skønsmæssigt anslås til godt 218 mia kr. Dette skøn er lagt til grund ved udarbejdelsen af finanslovforslaget for finansåret 1979.

En foreløbig opgørelse over slutligningen vedrørende indkomståret 1977 viser, at de samlede ligningsmæssige fradrag vedrørende